

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 494/2020
25.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Соње Павловић, Радослава Петровића, Драгомира Милојевића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Петра Вукадина и др, због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 2. у вези члана 30. КЗ и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Петра Вукадина, адвоката Немање Васиљевића и Далибора Катанчевића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 963/14 од 10.12.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 741/19 од 30.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 25.06.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Петра Вукадина поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 963/14 од 10.12.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 741/19 од 30.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 963/14 од 10.12.2018. године окривљени Петар Вукадин, између осталих, оглашен је кривим под тачком 1. изреке због извршења кривичног дела принуда из члана 135. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 33. КЗ, за које му је утврђена појединачна казна затвора у трајању од 4 године и под тачком 2. изреке због извршења кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 2. у вези члана 30. КЗ, за које му је утврђена појединачна казна затвора у трајању од 12 година, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 15 година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 30.11.2015. године па до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне затвора изречене у првостепеној пресуди.

Истом пресудом оштећени АА је на основу члана 258. став 1. и 4. ЗКП ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парнични поступак, док је на основу члана 264. став 1. и члана 262. став 2. ЗКП обавезан, између осталих, окривљених Петар Вукадин да плати трошкове кривичног поступка о којима ће бити одлучено накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 741/19 од 30.10.2019. године делимично је усвојена жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду у делу одлуке о кривичној санкцији тако што је Апелациони суд у Београду преиначио пресуду Вишег суда у Београду К 963/14 од 10.12.2018. године и окривљеном Петру Вукадину задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од 4 године због извршења кривичног дела принуда из члана 135. став 3. у вези са ставом 2. и 1. у вези члана 33. КЗ означеног под тачком један изреке, а за кривично дело тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 2. у вези члана 30. и 33. КЗ означеног под тачком два изреке пресуде, утврдио казну затвора у трајању од 14 година, па је овог окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 17 година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 30.11.2015. године па до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција, док су у преосталом делу жалба јавног тужиоца у односу на окривљеног Петра Вукадина и жалба браниоца окривљеног Петра Вукадина, адвоката Јелене Стојић, одбијене као неосноване, па је пресуда Вишег суда у Београду К 963/14 од 10.12.2018. године у непреиначеном делу у односу на овог окривљеног потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљеног Петра Вукадина, адвокат Немања Васиљевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП а из образложења произилази да је захтев поднет и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду, а да бранилац окривљеног буде обавештен о седници већа,

-бранилац окривљеног Петра Вукадина, адвокат Далибор Катанчевић због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и 7), члана 438. став 2. тачка 1) и повреда закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет и због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) и став 2. тачка 2) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање са наредбом да у поновном поступку одлучују потпуно нова већа или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног Петра Вукадина ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело које му је стављено на терет, да бранилац окривљеног буде обавештен о одржавању седнице већа, као и да се одреди одлагање извршења правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног Петра Вукадина, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са одлукама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Петра Вукадина, су неосновани.

Браниоци окривљеног Петра Вукадина у својим захтевима за заштиту законитости наводе да се побијане пресуде заснивају на записнику о препознавању лица са фотографије који је сачињен у супротности са одредбама ЗКП, обзиром да оштећени сведок ББ није претходно описао лице у односу на које је вршено препознавање и које је препознао-окривљеног Петра Вукадина. У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Петра Вукадина, адвоката Немање Васиљевића наведено је и да у списима предмета нема доказа да је бранилац саокривљеног ВВ, адвокат Радомир Војводић уредно обавештен о томе да ће сведок оштећени ББ вршити препознавање, из ког разлога је наведени записник о препознавању у супротности са одредбом члана 300. став 1, 4. и 7. ЗКП. Из наведених разлога побијане пресуде су, према наводима захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Петра Вукадина обухваћене битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из Записника о испитивању сведока сачињеним пред Вишим јавним тужилаштвом у Београду под бројем КТИ 264/14 од 27.06.2014. године произилази да је сведок ББ, између осталог навео, да је из возила „...“ беле боје „са друге стране њему пришао изразито висок момак висине око 1,95 м који је на очима имао сунчане наочаре, а на лицу браду стару 5 до 6 дана“, да тог дечка зна под надимком „Пера“, да је тај момак изазито висок и црн, и да га је више пута ударио пиштољем.

Из Записника о препознавању лица са фотографије сачињеним пред МУП-ДП, ПУ за Град Београд-УКП треће одељење број КУ-11790/14 од 25.08.2014. године произилази да је сведок ББ у присуству заменика Вишег јавног тужилаштва у Београду, Дејана Раконића, овлашћеног службеног лица МУП-а РС Дејана Јовановића и записничара Бојана Ивановића, на основу фотографија и увида у исте са несумљивом сигурношћу указао на фотографију број 2, односно на лице Петар Вукадин и том приликом навео, да га познаје по надимку „Пера“, да је то лице једино имало пиштољ код себе када су га отели и ставили у ауто марке „...“, да је седео са његове леве стране и који је накнадно био на задњем седишту „...“ када су га натерали да „измами“ АА на договорено место и да га је сво време тукао, па чак и пиштољем. Наведени записник је потписан од стране сведока оштећеног ББ, овлашћеног службеног лица, заменика Вишег јавног тужилаштва у Београду и записничара.

Одредбом члана 100. став 1. ЗКП прописано је да ако је потребно да се утврди да ли сведок препознаје одређено лице или предмет, односно његове особине које је описао, препознавање ће се обавити у складу са чланом 90. овог законика.

Одредбом члана 90. став 1. ЗКП прописано је да ако је потребно да се утврди да ли окривљени препознаје одређено лице или предмет, односно његове особине које је описао, показаће му се то лице или предмет заједно са другим њему непознатим лицима или предметима чије су основне особине сличне онима какве је описао, а ставом 3. истог члана, прописано је да ако лице или предмет из става 1. овог члана није доступан, окривљеном се може показати фотографија тог лица или предмета заједно са другим фотографијама њему непознатих лица и предмета чије су основне особине сличне онима какве је описао.

По налажењу Врховног касационог суда, сведок оштећени ББ је у свом исказу датом пред Вишим јавним тужилаштвом у Београду дана 27.06.2014. године описао у погледу физичких особина лице које зна под надимком „Пера“, па је касније препознавање са фотографија, којом приликом је оштећени поновио све претходно описано, обављено у свему у складу са одредбом члана 100. став 1. и члана 90. став 1. и 3. ЗКП, па је записник о препознавању лица са фотографије од 25.08.2014. године доказ изведен у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, и на њему се може заснивати пресуда, због чега су наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Петра Вукадина којима се на наведени начин указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП од стране овога суда оцењени као неосновани.

Одредбом члана 100. став 3. ЗКП прописано је да се у предистражном поступку и истрази препознавање лица обавља у присуству јавног тужиоца.

Препознавање лица са фотографије оштећени сведок ББ обавио је у присуству јавног тужиоца и овлашћених службених лица, који су записник о препознавању лица са фотографије и потписали, у складу са чланом 100. став 3. ЗКП, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Петра Вукадина, адвоката Немање Васиљевића, да записник о препознавању лица са фотографије није сачињен у складу са чланом 300. став 1, 6. и 7. ЗКП (јер бранилац саокривљеног није обавештен о вршењу те процесне радње), од стране овога суда оцењени као неосновани, обзиром да се одредба члана 300. став 1, 6. и 7. ЗКП односи на саслушање сведока и вештака, па по налажењу Врховног касационог суда на наведени начин није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Петра Вукадина, адвоката Далибора Катанчевића наведено је да су готово све радње обухваћене како тачком један, тако и тачком два изреке првостепене пресуде, што представља повреду начела „ne bis in idem“.

По налажењу Врховног касационог суда, у конкретном случају не постоји правноснажна одлука суда којом је окривљени Петар Вукадин за радње за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, ослобођен или осуђен или је оптужба одбијена или је поступак обустављен, па су наводи захтева браниоца овог окривљеног, адвоката Далибора Катанчевића, којима се указује на повреду начела „ne bis in idem“ тј. на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП од стране овога суда оцењени као неосновани.

У захтеву за заштиту законитости окривљеног Петра Вукадина, адвоката Далибора Катанчевића наведено је да је у погледу кривичног дела које је било предмет оптужбе примењен закон који се није могао применити, јер радња принуде, за коју је окривљени оглашен кривим под тачком један изреке првостепене пресуде не може бити истовремено и самостално кривично дело и квалификаторна околност за друго кривично дело. У захтеву се наводи да се у конкретном случају ради о привидном стицају, и да је квалификаторна околност за кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 2) ЗКП „безобзирно насилничко понашање“, што није прецизно

наведено у изреци првостепене пресуде, нити су у образложењу о томе дати разлози, па је на тај начин учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Радње описане у тачки један првостепене пресуде за које су овај и други окривљени у овом кривичном поступку оглашени кривим, упркос временској повезаности, представљају одвојене радње у односу на оне радње описане у тачки два изреке пресуде-ради се о различитим оштећенима, радње описане у тачки један изреке првостепене пресуде су усмерене на то да се оштећени ББ употребом силе и претње да принуди, пронађе и доведе оштећеног АА за кога су окривљени имали сазнања да поседује пуно новца, док су радње у тачки два изреке првостепене пресуде усмерене на вршење насиља на јавном месту према оштећеном АА од стране саокривљених у овом кривичном поступку, при чему је значајније угрожено спокојство грађана. Надаље, радње предузете од стране окривљеног Петра Вукадина описане су тако да је овај окривљени при безобзирном и насилничком понашању покушао да лиши живота оштећеног АА, а чиме су испуњени услови у погледу квалификаторне околности за постојање кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 2) ЗКП. Из наведених разлога, Врховни касациони суд је наводе захтева за заштиту законости браниоца окривљеног Петра Вукадина, адвоката Далибора Катанчевића, којима се на наведени начин указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, оценио као неосноване.

Бранилац окривљеног Петра Вукадина, адвокат Далибор Катанчевић, у захтеву наводи да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, будући да се у првостепеној пресуди не наводи за које кривично дело је окривљени Петар Вукадин екстрадиран и за које радње, и како су те радње квалификоване, па се с правом може сматрати да су испуњени услови да се оптужница одбаци, будући да је од момента екстрадиције до окончања кривичног поступка правна квалификација и чињенично стање више пута недозвољено мењано, без накнадне сагласности замољене државе.

Против окривљеног Петра Вукадина, који се налазио у бекству, и против кога је одређен притвор и издата потерница, подигнута је оптужница од стране Вишег јавног тужиоца у Београду КТ 370/15 од 29.10.2015. године због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 2) у вези члана 30. и 33. КЗ и кривичног дела принуде из члана 135. став 4. у вези става 2. и 1. КЗ.

Из списка предмета произилази да је Министарство правде Босне и Херцеговине дана 18.11.2015. године доставило решење Министра правде Босне и Херцеговине бр 08-14-7-10617/15 од 12.11.2015. године, којим је допуштено изручење Петра Вукадина из Босне и Херцеговине у Републику Србију, по налогу за ухићење Вишег суда у Београду КПП 198/14 од 05.11.2014. године, у циљу вођења казног поступка због казних дела „принуда“ и „тешко убиство у покушају“ из члана 135. став 4. у вези става 1. и 2. КЗ и из члана 114. став 1. тачка 2. у вези члана 30. и 33 КЗ под увјетом да се против именованог не може предузети прогон за друго казнено дело почињено пре изручења, нити се према њему може извршити казна за друго казнено дело пре допуштеног изручења, а на основу Закона о међународној правној помоћи у казним стварима.

Имајући у виду да је Петар Вукадин, против кога се у Републици Србији водио кривични поступак због кривичних дела принуда из члана 135. став 4. у вези става 1. и 2. КЗ и тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 2. у вези члана 30. и 33 КЗ изручен Републици Србији од стране Министарства правде Босне и Херцеговине управо због извршења тих кривичних дела, као и да је изручење у свему обављено у складу са законом, наводи захтева за заштиту законитости браниоца овог окривљеног, адвоката Далибора Катанчевића, којима се на наведени начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, од стране Врховног касационог суда оцењени су као неосновани.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену истакнуте битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 439. став 1. тачка 4) ЗКП, јер у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Петра Вукадина, адвоката Далибора Катанчевића, она није образложена, у оцену навода којима тај бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и у оне наводе захтева за заштиту законитости оба браниоца овог окривљеног адвоката Далибора Катанчевића и Немање Васиљевића, којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, обзиром да наведено не представља законом прописане разлоге због којих окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић